

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Complectens Quæstiones, Qvæ Dispvatæ Dicvntvr, & Quæstiones
Quodlibetales, siue Placitorum eiusdem S. Thomæ

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

21 Vtrum Beatus Matthæus fuerit vocatus statim de Theloneo ad statum
Apostolatus, & perfectionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72780](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72780)

¶ Præterea. Simonia est maximum peccatum: sed simonia cum sit species auaritia, est contra præcepta secundæ tabulæ. ergo peccata, quæ sunt contra præcepta secundæ tabulæ, sunt grauiora.

SED CONTRA est, quod peccata contra præcepta primæ tabulæ, sunt infidelitas, desperatio, & alia huiusmodi, quæ sunt grauiissima peccata. ergo peccata, quæ sunt contra præcepta primæ tabulæ, sunt grauiora.

23. q. 75. ar. 2. ad 2. & ar. 3. c. & 22. q. 10. ar. 2. c. 22. q. 34. ar. 2.

RESPON. Dicendum, quod formalis ratio peccati mortalis consistit in auersione a Deo. Si enim esset inordinata conuersio ad bonum commutabile sine auersione a Deo, non esset peccatum mortale: præcepta autem primæ tabulæ secundum se ordinant directe hominem in Deum, unde dicuntur ad dilectionem Dei pertinere. Et ideo peccata, quæ sunt contra præcepta primæ tabulæ, directe & secundum se important auersionem a Deo: peccata autem, quæ sunt contra præcepta secundæ tabulæ, per se quidem deordinant nos principaliter circa bona commutabilia, circa quæ ordinamur per præcepta secundæ tabulæ, ex consequenti autem deordinant nos a Deo. In vnoquoque autem genere potissimum est id, quod est per se: unde peccata, quæ sunt contra præcepta primæ tabulæ, secundum suum genus, sunt grauiissima in genere peccatorum.

AD PRIMUM ergo dicendum, quod contemptus Dei per se intentus est in peccatis, quæ sunt contra præcepta primæ tabulæ, sic autem non ex necessitate includitur in peccatis, quæ sunt contra præcepta secundæ tabulæ. Non enim ille, qui fornicatur, intendit hoc agere in contemptum Dei, sed intendit principaliter delectari, ad quod consequitur, quod Deum contemnat, præter principalem intentionem mandata eius transgrediens.

AD SECUNDUM dicendum, quod simonia non est maximum peccatum simpliciter, sed maximum inter illa quæ committuntur circa contractus pecuniariorum, & hoc etiam est ex hoc, quod irreuerenter se habet homo ad res sacras, in quo attingit peccata, quæ sunt contra præcepta primæ tabulæ.

QUESTIO XI.

DEINDE quaesitum est de his, quæ pertinent specialiter ad quosdam hominum status.

- ¶ Et primo, De his, quæ pertinent ad prælatos.
- ¶ Secundo, De his, quæ pertinent ad doctores.
- ¶ Tertio, De his, quæ pertinent ad religiosos.
- ¶ Quarto, De pertinentibus ad clericos.

¶ Circa primum quaesita sunt tria.

- ¶ Primo, Vtrum B. Mattheus vocatus sit statim a theloneo ad statum apostolatus, & perfectionis.
- ¶ Secundum, Vtrum ille, qui eligitur canonicè in episcopum, melius faciat consentiendo electioni de se factæ, vel eam recusando.
- ¶ Tertio, Vtrum prælatus, qui dat beneficiû ecclesiasticû alicui suo consanguineo speras per hoc suum genus exaltari, & ditari, committit simoniâ.

ARTICVLVS XXI.

Vtrum B. Mattheus fuerit vocatus statim de theloneo ad statum apostolatus & perfectionis.

ar. 1. argui. 1. ar.

AD PRIMUM sic proceditur. Videtur quod B. Mattheus non fuit vocatus statim de the-

loneo ad statum apostolatus & perfectionis. Dicit enim Gregorius super Ezechielem. Nemo repente fit summus: sed status apostolatus, & perfectionis euangelicæ est summus status humana vitæ. ergo Mattheus non fuit statim vocatus ad statum perfectionis, & apostolatus.

SED CONTRA est, quod Hieronymus dicit super Mattheum, quod de publicano repete fit apostolus. Et Beda dicit super Lucam, quod de publicano in apostolum, de theloneo in euangelistam mutatus est. Et quædam gl. dicit Luc. 5. Quod nullam prorsus cogitationem, vel respectum huius vitæ sibi reseruaui, quod est perfectionis euangelicæ, ergo statim vocatus est ad statum apostolatus, & perfectionis.

RESPON. Dicendum, quod questio ista ex verbis Euangelij determinari potest. Si enim loquamur de apostolatu, manifestum est secundum narrationem Matthei, Marci, & Luca, quod Dominus post vocationem Matthei aliquanto spatio temporis interiecto ex suis discipulis 12. apostolos eligit, inter quos vnus fuit Mattheus. Et sic patet quod statim a principio fuit vocatus ad discipulatum Christi, non autem ad apostolatum, nisi secundum præordinationem Christi, qui cum in apostolum sumendum disponebat: & secundum hoc intelligenda sunt verba Hieronymi, & Bedæ. Si autem loquamur de perfectione euangelica, sic manifestum est, quod statim a principio vocatus est ad statum perfectionis. Dicitur enim Lucæ 5. quod surgens relictis omnibus secutus est eum, quod etiam ad discipulatum Christi pertinebat, secundum illud quod dicitur Lucæ 14. Nisi quis renunciauerit omnibus his quæ possidet, non potest esse discipulus meus.

Ar. 2. ad 2.

AD PRIMUM ergo dicendum, quod summum in vita humana potest accipi dupliciter. Vno modo, secundum comparationem status ad statum, secundum quod in humana vita vnus status est maior alio, & aliquis est summus, & sic nihil prohibet aliquem fieri repente summum, id est, attingere ad statum summum. Et hoc apparet tam in spirituali, quam in seculari. Inueniuntur enim aliqui statim a pueritia ad statum religionis, qui est perfectissimus, conuolasse vel proprio arbitrio, sicut beatus Ioan. Baptista, & beatus Benedictus: vel etiam deuotione parentum, sicut illi qui monasterijs traduntur a parentibus. Sic non oportet vt aliquis seculari vita exerceatur antequam ad religionem transeat sicut non oportet quod aliquis exerceatur in laicali vita, antequam clericus fiat. Similiter etiam aliqui repente assumuntur ad regnû, vel ab ipsa pueritia, sicut Salomon & Iosias reges Iuda. vel etiam in ultimo statu, sicut Saul. Et Eccles. 6. dicitur, quod de carcere cateniq; interdum quis ad regnû progreditur. Alio modo, potest accipi summum per comparationem graduum, qui sunt perfectio vnius hominis. & sic intelligit Gregor quod nemo repente fit summus. Dicit enim Augustinus super canonicam Ioan. quod charitas non mox vt nascitur, perfecta est. Nam vt perficiatur, nascitur: cum fuerit nata, nutritur: cum fuerit nutrita, roboratur. cum fuerit roborata, perficitur. Contingit tamen quandoq; quod vnus homo repete incipit ab altiori gradu sanctitatis quam sit summum ad quod pertingit perfectio alterius hominis, ut patet de B. Benedicto, de quo Gregor. dicit in 2. dial. quod præsentis, & secuturi omnes agnoscant, Benedictus puer conuersationis gratiam a perfectione coepisse.

ARTI-